

פיגמליון

רומנס בחמש מערכות

ברנרד שאו

מאנגלית: דבורה גילולה

מאגנס, תשע"ז, 186 עמ'

המחזה פיגמליון, פרי עטו של הסופר והמחזאי ג'ורג' ברנרד שו (1856-1950), עלה על הבמה לראשונה ב-1914 והיה לקומדיה הפופולרית ביותר שלו.

הסיפור מבוסס על מיתוס קלסי קדום על האמן פיגמליון אשר יצר פסל של אישה, התאהב בפסל, ולבקשתו הפכה אותו ונוס, אלת האהבה, לאישה בשר ודם. במרכז מחזהו של שו עמד הנרי היגנס, פרופסור לפונטיקה, שהתערב כי יוכל ללמד נערה פשוטה, מוכרת פרחים, לדבר בהגייתה של בת אצילים תוך שישה חודשים. אלא שהנערה מתגלה כדמות בעלת אישיות ואופי משלה, בת דמותה של האישה החדשה, העצמאית, המשוחררת והשולטת בגורלה, ולא דמות הניתנת לעיצוב בידי הגבר השולט בחייה. המחזה, ששו הצהיר עליו כי הוא מחזה דידקטי, הדגיש את תפקידם של הידע וההשכלה כתורמים למוביליות חברתית, אך גם יצא נגד המקום שהועידה החברה בת ימיו לנשים.

במהדורה זו מובא המחזה בתרגום רענן לעברית מאת דבורה גילולה, בתוספת פירושים ומבוא על המחזה ועל משמעותו.